

Roboty budowlane - „Rozbudowa budynku ZSO Nr 1 w Nowym Targu o windę wraz z częściowym remontem elewacji budynku przy ul. Krasińskiego 1”

Opis wyposażenia kabiny windy

Przyciski i sygnalizacja przystankowa

- Sygnalizacja optyczna i dźwiękowa powinna umożliwiać łatwą identyfikację dźwigu, zarówno osobom niesłyszącym, jak i niewidomym. W związku z czym, zaleca się aby, wszelkim zastosowanym oznaczeniom wizualnym towarzyszył równorzędny komunikat głosowy informujący o położeniu kabiny oraz otwieraniu i zamykaniu drzwi.
- Elementy sterowe w kabinie windy, takie jak panel dyspozycji z numerami pięter oraz kasetą wezwań powinny być umieszczone w zasięgu ręki osoby z niepełnosprawnością ruchową, czy też osoby o niskim wzroście (niedobór wzrostu/karłowatość). Optymalna wysokość elementów sterowych mieści się w granicach 0,9-1,1 m odległości od podłogi.
- Ponadto, zaleca się, aby barwa i jaskrawość drzwi przystankowych kontrastowały z wykończeniem otaczających je ścian w celu ułatwienia zlokalizowania wejścia do windy przez osoby niedowidzące / seniorów. Równie ważne jest, aby stosowane oznaczenia miały barwy rozpoznawalne przez osoby cierpiące na deuteranopię (daltonizm).

—
Znaki wyczuwalne dotykiem, alfabet Braille'a

- Przyciski w windach powinny być dobrze widoczne, kontrastowe, o minimalnej średnicy 20 mm. Rekomenduje się, aby przyciski elementów sterowniczych wystawały kilka milimetrów ze ściany kabiny. W dźwigach spełniających współczesne standardy przyjęcie wezwania sygnalizowane jest podświetleniem obwódki przycisku.
- Co istotne, przystanek wyjścia z budynku należy wyróżnić podkładką koloru zielonego, wystającą ponad inne przyciski. Takie oznaczenie w razie potrzeby ułatwi osobom niepełnosprawnym ewakuację z budynku. Równie ważne jest, aby dźwig posiadał instrukcję postępowania w razie awarii dźwigu, która umożliwia odczytanie tekstu także osobom niewidomym.
- Zaleca się, aby przyciski z numerami pięter były wypukłe - otoczone kółkiem i dodatkowo oznaczone alfabetem Braille'a. Nie tylko układ punktów jest istotny, ale też ich kształt i odstępy między nimi, by napis był czytelny i zrozumiały dla osób niewidomych oraz niedowidzących.

—
Wyposażenie kabiny

- Drzwi windy należy wyposażyć w system otwierający je, jeżeli jakikolwiek przedmiot lub osoba przeszkodzi w ich zamknięciu. W takiej sytuacji kurtyna świetlna zapobiega kontaktowi fizycznemu z przedmiotem lub osobą i zabezpiecza użytkownika przed ściśnięciem przez zamykające się skrzydło drzwi.
 - Układ sterowania powinien umożliwiać regulację czasu zwłoki zamykania drzwi, ponieważ zbyt szybkie ich zamknięcie ogranicza dostępność dźwigu osobom poruszającym się przy pomocy wózków inwalidzkich, balkoników, czy chodzików rehabilitacyjnych. Co więcej, zaleca się instalację środków do zmniejszania tego czasu, umieszczając w kabinie przycisk zamykania drzwi.
 - Na co najmniej jednej ścianie bocznej windy powinna być zainstalowana poręcz poprowadzona na wysokości 900 mm od podłogi.
 - Wyposażenie dźwigu w lustro na ścianie tylnej umożliwia użytkownikowi poruszającemu się na wózku inwalidzkim obserwowanie przeszkód znajdujących się za nim, np. podczas wyjeżdżania tyłem z kabiny. Samo pokrycie podłogi powinno zapobiegać upadkom i poślizgnięciom – zaleca się wykładziny antypoślizgowe.
- Moduł GSM

– Ponadto winda powinna posiadać możliwość jej wyłączenia na czas przerw w funkcjonowaniu szkoły.